


MİMARLAR ODASI
ANKARA ŞUBESİ
BAŞKANLIĞINA

- Öncelikle şahsıma gösterdiğiniz ilgi ve nazik davetiniz için, başta Sayın Başkan olmak üzere Tüm ODA YÖNETİMİNE şükranlarımı sunmak istiyorum.
- Gerçek gösterdiğiniz ilgiye layık olmak, gerekse yürütmekte olduğumuz kahramanca mücadelemizin bana verdiği heyecan ve ümitle "acela kaleme alınacak yorumda 'yazdığım' bir görüş yazısını ekte sunuyorum.
- Ekte sunduğum ikinci yazı, yazamakta olduğum Bodrumun Kültürel ve Planlama* ilgili sorunlarıyla alakalıdır. Yukarıda (1ci yazıda) değindiğim kültürel sorunların somut bir örneği olması nedeniyle sunulmuş olup yararlı ve uygun görürseniz, istediğiniz biçimde kullanabilirsiniz.
- Ana yazımdaki yorum ve önerilerimi ciddiye alırsanız paylaşırsanız, üyelerimize dilerken de yardımcı olmanız umuyorum.
- Daha güçlü ve başarılı bir savaşım için sizlere güveniyor ve esenlikler diliyorum.

Sevgi ve Saygılarımla


Baran İdil

Ek.1 - Genel kurul konusunda düşünceler
Ek.2 - Bodrum ile ilgili olaylar.

MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

MİMARLAR BULUŞMASININ DÜŞÜNDÜRÜMLERİ

- Mimarlık dünyasına adımımı attığım 1953'ten günümüze kadar, gördüğüm Politik yönetimlerin Kültür ve Sanata daima "şaşı baktıklarını" izimle izledim. Bu nedenle de politik yönetimler iktidari "sonu gelmeyen olumsuzluklar"la, Mimarlar ve Mimarlar Odasına "sonu gelmeyecekmiş gibi gözükken", bir mücadele alanı yarattılar. Bu savaş alanının da "odamızın kurucusu" olarak mimar büyüklerimizimizin gösterdiği performans öylesine güçlü idi ki, neredeyse, Kültür ve Sanat alanında bir "ilk ve tek" idi. Bu nedenle de ülkemizin en güçlü meslek örgütlenmelerinden birini oluşturdular.
- Bu Kültür savaşımı ve örgütlenmesinin, kuruluşundan itibaren edindiği güç, ve saygınlığın etmenlerinden biri, hiç kuşku yok ki; bu oluşumu yaratanların kimlikleri ve nitelikleri idi. Onlar, Kültürü, Sanatı ve mesleklerini ciddiye alan ve politik yönetimlerin yaptığı "taciz ve tasallutları" işlerine sındıremeyen ve onlara karşı çıkmayı "mesleki onur" sorunu" olarak nitelendiren, "Kalifiye insanlar" idi. Tek ortak özellikleri de bu idi. (Çoğunun siyasal eğilimleri farklı idi)
- Doğrusu, "bardağın boş tarafından bakıldığında", mimarlık öğrenciliğimin den bu güne kadar, mimarlar "uğraşacak Kültür sorunları dışındaki" bir sıkıntı çekemediler!?. Son 15-20 yılın ülke yöneticileri ise, önceki lere göre, bu konuda "aşırı Bonkör!" davranışlardı. Artık eski lere olduğu gibi "yıldız 5-6 konuyla değil, her gün uğraşacak kadar" boş konumuz var. Hem de "Makrosundan, mikrosuna kadar" her Tüz ve boyutlarda.
- Günümüzde "kent planlamasının rant pazarının, Mimarlığa ise politik güç gösterisinin bir aracı" olarak değerlendirilen bir politika, ülkemizi bütünüyle sarmalamış durumda, ancak dışarıda kötüsü:
 - Bu yönetimler "dünyanın en kötü şehirlerini ve dünyanın en kötü cummi mimarilerini oluşturduklarının farkında değiller. Çünkü bu konuları algılayacak Kültürel bilgi ve birikimleri yok. Hemde öylesine yok ki;
 - Ülkenin evrensel düzeydeki sanatçılarının heykellerini, ucube diye yıkmak,
 - Böyle sanat eserlerine tütkürmek!
 - Evrensel düzeydeki müzisyen, ressam ve tiyatrocularını horlamak,
- gibi davranışların, HITLERİN yaptıklarından farkı olmadığının bile farkında değiller. (Yani, Tarihi bilgileri de yok!)
- Dolayısıyla, bu durumun tarihe "bir utanç sayfası olarak geçmesinden"

hiç bir endişeye duymuyorlar.

- Ancak, bu duruma düşmemiz de kültür ve sanat kurumlarıyla Akademiklerimizin ve hatta kültüre soyunan herkesin bu sışı paylaşacağını da itiraf etmek gerekir.

- Bu konuda Mimarlar Odasının biraz ayrıcalığı var ise, onun "görece" çok daha güçlü bir örgüt olması ve geçmişte ki mücadele geleneğinden kaynaklandığı söylenelidir. Ancak bu günün Türkiye'sinde kültürel sorunsal o denli büyüdü ki, mevcut yapı ve güçle bu savaşı sürdürmek çok zor. Bu nedenle, Mimarlar Odası'nın bu savaşı sürdürme bilinci için ulaşacağı ilk hedef "örgütsel gücünü ve enerjisini geliştirmek" olmalıdır.

Burada niteliksel ve niceliksel bir gelişmenin altını çizmek isterim.

- Bu hedefin kısa bir süre sonra yapılacak ODA Kongreleri ciddi bir şans olarak değerlendirilmelidir.

- Kamunca böyle bir hedefe ulaşmada, şu adımlar atılabilir

A - BİR GENEL KÜLTÜREL SEFERBERLİK İLAN EDİLMELİDİR

- Sorunsalı öğütleyen ve yaşanmakta olup, her mimarın az çok algıladığı global tehlikenin, mevcut örgütsel yapı ve dağılımıyla göğüslenemeyeceğini ifade eden, bir "çağrı eylemi" organize edilmelidir. (Sözlü, yazılı, ilanı, vb)
- Oda işi gurup, klik, vb ayrışmalara, hiç değilse geçici bir süre orda vermenin zorunlu olduğu ve bu nedenle her gurubu yönlendiren bir "çağrı eylemi organize" edilmelidir (örneğin; delage listelerinin kurulması sırasında uzlaşma, vb)
- Özellikle Serbest Mimarlar ve Mimarlar Dernekleriyle bir araya gelinmeli ve bu birlikteliğin üretileceği konular görüşülmelidir.
- Akademiklerle mutlaka bir araya gelinmeli ve bu zorunlu dayanışmanın içeriği oluşturulmalıdır.
- Oda'dan bir nedenle soyutlanmış. (Farklı düşünce, küme, küstürülme vb) ancak kültürel birikimlerinden yararlanılabilecek üyelerin oda atılımına katılımı sağlanmalı. (örneğin; onların gözü, bu kültür savaşımının emekli generalleri, Albayları gibi idiler. Belli de halâ olabilirler!)
- Kültür alanında yer alan diğer meslek kuruluşlarıyla (Şehir Plancuları, Yazarlar Birliği, Peyzaj Mimarları, Müzisyenler, Ressam ve heykeltıraşlar, Arkeolog ve Restoratörler, vb. oda ve dernekler) diyalog kurularak, bu savaşı ortak etmenin yolları aranmalıdır.

B - ÖNERDİĞİM BİR "KÜLTÜREL SAVAŞIM ORGANİZASYONUDUR".

- Özellikle bu yeni politika ömerimizi ivedilikle tartışmak ve bir karara bağlanmaya çalışmalıyız.
 - Mimari ve şehirceilik alanlarında karşılıklı tartışma olduğumuz sorunlar, gerek kapsamı, gerekse içeriği itibarıyla bize faydasıyla yeter. Bu nedenle hedef ve politikalarımızı belirlerken meslekî sorumluluğumu doğrudan üstlenmediğimiz sorunlarla uğraşmayı minimize etmeliyiz.
 - Umutsuzumalıyız ki, oldukça somuta indirgenmiş bu kültür savaşımı alanı, "insan hakları, demokratik haklar, hukuk ve sosyo-Ekonomik sorunları da" kapsar. Ancak, bu durum bize "lezzetlere (örneğin, Baroklar, vb) dit misyonları yüklenme sorumluluğu ve haklarını vermez. Buna karşın mimarlık fakültelerinde verilen eğitim ve sorunlar, doğrudan odamızı ilgilendiren bir alandır.
 - Gene, umutsuzumalıyız ki; "Dünyanın en kötü kentel mekânlarla en kötü camilerinin ürettiği bir ortamda, mimar ve tasarımcıların kendilerine başka misyonlar edinmeye çalışması, "abeste iştiğâl"dir. Bunun somut örneği "Cumhuriyet başkenti sarayı, Taksim meydanı, saray oğlu mahallesi" gibi konularda yapılan çok başarılı ve topluma yararlı bulunan, savaşımlardır.
- Yukarıda özetle belirtmeye çalıştığım, özümceleminin yararlı olacağını umar, yönetimiimize başarılar dilerim

Saygı ve Sevgileriyle


Baran İdil

oda Sicil No: 1395